Dosarul nr.4r-1435/24
4-23108083-02-4r-01042024

D E C I Z I E

30 mai 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Cerbu Adrian
Chiroșca Igor

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de agentul constatator împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4796/2023 din 12 martie 2024.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. Prin decizia inspectorului de stat al mediului din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului Chișinău a Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Ciugui Grigori din 07 iulie 2023, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție, SRL „Elevator Park” a fost trasă la răspundere contravențională şi sancționată în conformitate cu art. 146 din Codul contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 120 unități convenționale în sumă de 6000 lei pentru faptul că, „încălcând prevederile art. 47 lit. b) din Legea privind protecția mediului înconjurător, nr. 1515/1993, admite deversarea apelor uzate în sistemul public de canalizare gestionat de SA „Apă-Canal Chișinău”, situat pe str. Uzinelor, 2, mun. Chișinău, în lipsa instalațiilor/utilajului/aparatajului pentru epurarea apelor uzate, acțiune ce contravine legislației de mediu”.

2. Considerând că n-a comis fapta imputată şi, respectiv, ilegal procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare SRL „Elevator Park” s-a adresat în judecată cu prezenta contestație, prin care solicită anularea lor, invocând lipsa faptului contravenției (art. 441 Cod contravențional) și nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție (art. 443 Cod contravențional).

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4796/2023 din 12 martie 2024, a fost admisă contestația SRL „Elevator Park” împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei inspectorului de stat al mediului din cadrul

Inspecției pentru Protecția Mediului Chișinău a Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Ciugui Grigori şi a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia inspectorului de stat al mediului din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului Chișinău a Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Ciugui Grigori din 7 iulie 2023, conform cărora SRL „Elevator Park” a fost trasă la răspundere în conformitate cu art. 146 din Codul contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 120 unități convenționale în sumă de 6000 lei, cu încetarea procesului contravențional intentat împotriva acesteia din motivul lipsei faptului contravenției şi nulității procesului-verbal cu privire la contravenție. A recunoscut după SRL „Elevator Park” dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator, Inspector de stat al mediului din cadrul IPM Chișinău, Grigori Ciugui a depus recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii și cu dispunerea rejudecării cauzei în primă instanță.

5. În motivarea recursului menționează autorul recursului că instanța nu a apreciat şi nu a elucidat unele momente importante ale cauzei, iar faptei săvârşite i s-a dat o încadrare juridică greșită, respectiv cu hotărârea contestată nu este de acord și o consideră drept una nefondată și neîntemeiată, emisă contrar prevederilor legislației în vigoare, respectiv urmează a fi casată. Apreciază că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe şi nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod Contravențional, care prevăd examinarea cauzei sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Menționează că, instanța de fond a examinat cauza superficial, iar la baza hotărârii adoptate a pus doar interesele SRL „Elevator Park". Astfel, reiterează că, instanța a examinat cauza superficial şi unilateral, pripit trăgând concluzia încetării procesului contravențional pornit în privința SRL „Elevator Park" fără a da o apreciere obiectivă a probelor din dosar şi anume: nu a stabilit şi nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei. Consideră că, instanța de fond a dat o apreciere critică probelor administrate de agentul constatator şi excluzând aceste probe a favorizat contravenientul în raport cu fapta contravențională comisă de către aceasta. În speță, atestă că, instanța de judecată nu a studiat şi apreciat în măsura cuvenită toate probele colectate, administrate şi prezentate de agentul constatator în ședința de judecată, iar în contradictoriu cu cele invocate în instanța, de către agentul constatator au fost anexate probe pertinente şi plauzibile prevăzute de art.425, 440 alin.(1) Cod Contravențional al RM, privind existența contravenției şi vinovăția contravenientului, manifestată prin deversarea apelor uzate în sistemul public de canalizare gestionat de S.A. Apă Canal Chișinău, situat pe str. Uzinelor, 2, mun. Chișinău, în lipsa instalațiilor, utilajului, aparatajului pentru epurarea apelor uzate, cum ar fi: -procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 027076 din 07.07.2023 și a

deciziei de sancționare din 07.07.2023; -act de control al controlului și de verificare a integrității branșamentului de apă din 23.06.2023 întocmit de reprezentanții S.A ,,Apa Canal Chișinău", unde au constatat faptul lipsei stației de epurare sau pre epurare la agentul economic SRL ,,Elevator Park", contrasemnat de către reprezentantul acestuia. -proces-verbal cu privire la constatarea contravenției nr.296/23, întocmit în condițiile art.399 alin.(2) Cod Contravențional al RM, de către agentul constatator al S.A ,,Apa Canal Chișinău". În aserțiunea dată, menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act cu caracter individual şi se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost încheiat legal. După cum rezultă, procesul-verbal a fost încheiat cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă. Denotă faptul că instanța nu a examinat complet şi obiectiv cauza contravențională dată, iar la emiterea hotărârii nu a dat deplină importanță prevederilor art.462 Cod contravențional. Prin urmare, consideră că instanța de fond nu a făcut o analiză amplă şi mult aspectuală a materialelor cauzei, nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet şi obiectiv. La fel invocă recurentul că conform art.448 Cod Contravențional al RM, contestația asupra procesului verbal cu privire la contravenție se depune în termen de 15 zile, la caz, procesul verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la data 07.07.2023, însă contestația asupra procesului nominalizat a fost depusă la data de 24.07.2023. Astfel, consideră că acesta a fost depus tardiv cu încălcarea termenului de contestație, iar temeiuri pentru repunere în termen nu există. Pregnant, instanța de fond urma să supună analizei ample şi prin prisma rigorilor de drept a circumstanțelor cauzei, precum şi să se expună asupra tuturor circumstanțelor ce au generat soluția adoptată. Drept urmare, exprimă echivoc faptul că, la examinarea cauzei în genere nu a fost dată apreciere probelor şi argumentelor de drept şi de fapt invocate de agent constatator - instanța, limitându-se la niște argumente formale şi nefondate, pripit şi voalat trăgând concluzia că procesul verbal cu privire la contravenție nr. 027076 din 07.07.2023, întocmit în privința, S.R.L ,,Elevator Park", urmează a fi încetat, mai mult ca atât, instanța de judecată nu a studiat şi apreciat în măsura cuvenită toate probele colectate, administrate şi prezentate de agent constatator, iar în contradictoriu cu cele invocate de instanță, de către agentul constatator, au fost anexate probe pertinente şi plauzibile prevăzute de art. art. 425, 440 alin.(1) Codul contravențional, privind existența contravenției şi vinovăția contravenientului.

6. Conform art.471 alin.(2) Codul contravențional, *instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.* Agentul constatator și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.

7. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul este fondat și urmează a fi admis, cu remiterea cauzei la rejudecare, din următoarele considerente.

8. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. c) Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

9. În fapt, reieșind din materialele cauzei, Colegiul reține că, prin decizia inspectorului de stat al mediului din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului Chișinău a Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Ciugui Grigori din 07 iulie 2023, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție, SRL „Elevator Park" a fost trasă la răspundere contravențională și sancționată în conformitate cu art. 146 Cod contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 120 unități convenționale în sumă de 6000 lei pentru faptul că, „încălcând prevederile art. 47 lit. b) din Legea privind protecția mediului înconjurător, nr. 1515/1993, admite deversarea apelor uzate în sistemul public de canalizare gestionat de SA „Apă-Canal Chișinău", situat pe str. Uzinelor, 2, mun. Chișinău, în lipsa instalațiilor/utilajului/aparatajului pentru epurarea apelor uzate, acțiune ce contravine legislației de mediu".

10. Urmare a dezacordului cu procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, SRL „Elevator Park" a depus contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

11. Drept consecință, instanța de fond, concluzionând că agentul constatator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 07.07.2023 cu încălcarea prevederilor art.443, a anulat procesul verbal cu privire la contravenție și încetat procesul contravențional, intentat în privința lui SRL „Elevator Park", dat fiind faptul că agentul constatator nu a depus diligență maximă în acumularea probelor care să demonstreze vinovăția contravenientului. și nu a indicat încadrarea juridică a faptei şi indiciile calificative ale contravenției.

12. Potrivit prevederilor art.458 alin.(1) Codul contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

13. Instanța de recurs menționează că, contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Respectiv instanța de recurs lecturând textul hotărârii recurate, în raport

cu circumstanțele faptice stabilite mai sus şi ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, menționează că, motivarea hotărârii este una neclară și contrazice dispozitivul acesteia, or, pe de o parte instanța de fond constată nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție iar pe de altă parte în textul hotărârii instanța de judecată constată că nu există faptul contravenției.

14. În astfel de circumstanțe, se constată caracterul duplicitar al hotărârii atacate, din conținutul căreia rezultă două soluții, pe de o parte instanța de fond constată nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție constatând că neconsemnarea datelor și faptelor indicate la art.443 Codul contravențional care afectează în mod esențial fondul cauzei și nu poate fi înlăturată de instanță, ceea ce atrage nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, or o altă interpretare, având caracter extensiv-defavorabil, este interzisă potrivit art.5 Cod contravențional, iar pe de altă parte procesul contravențional se încetează în legătură cu lipsa faptei contravenției, *pe când cele două temeiuri sunt strict separate, având efectul urmărit diferit, ce nu se pot concilia*.

15. În speță, Colegiul reține că conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art.8 alin.(2) Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională. Potrivit art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate. Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

16. În acord cu art.374 Codul contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției,

examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

17. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și art.445 Codul contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută. Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, astfel la cazul dedus spre examinare au fost respectate prevederile art.443 alin.(1) lit.d), e) Codul contravențional, și anume, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

18. Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate fapta contravențională, însă urma ca instanța de judecată să constate dacă învinuirea a fost formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. Colegiul notează că la rubrica „ *prin ce a comis contravenția prevăzută la art. ”* este indicat încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției, prin urmare instanța de fond urma să constate dacă, mențiunile date pun la îndoială temeinicia și legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și influențează în mod decisiv fondul cauzei.

19. De menționat că procesul-verbal de constatare și a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. *După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția veridicității.* Cu precădere la caz, instanța de recurs precizează că legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art.443 Codul contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de

fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art.445 Codul contravențional.

20. Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. Astfel, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție, *Colegiul nu a constatat careva încălcări care ar rezulta în necesitatea anulării acestora iar forța probantă a lor nu a fost înlăturată, în privința cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.*

21. Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (*cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999).* De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (*a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).*

22. Astfel hotărârea instanței de fond nu reflectă toate circumstanțele invocate la judecarea cauzei de către agentul constatator, nu atestă o analiză serioasă din partea instanței a tuturor probelor prezentate în complexitatea lor, astfel soluția instanței de fond de principiu nu corespunde rigorilor art.462 Codul contravențional, or instanța face referire la faptul că de către agentul constatator nu a prezenta nici o probă ce să confirme vinovăția persoanei de comiterea contravenției imputate, or la materialele cauzei contravenționale *se regăsește -procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 027076 din 07.07.2023 și a deciziei de sancționare din 07.07.2023; -act de control al controlului și de verificare a integrității branșamentului de apă din 23.06.2023 întocmit de reprezentanții S.A ,,Apa Canal Chișinău", unde au constatat faptul lipsei stației de epurare sau preepurare la agentul economic SRL ,,Elevator Park", contrasemnat de către reprezentantul acestuia. -proces-verbal cu privire la constatarea contravenției nr.296/23, întocmit în condițiile art.399 alin.(2) Cod Contravențional al RM, de către agentul constatator al S.A,,Apa Canal Chișinău""* prin urmare instanța de judecată nu a suspus aprecierii corespunzătoare prin prisma prevederilor art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) al Codului contravențional, care rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție nr. 027076 din 07.07.2023 face dovada cu privire la situația faptică și

încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

23. Astfel în speță se reține că instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei şi pripit a conchis că lipsesc probe, or instanța nu a dat o apreciere din punct de vedere al pertinenței şi concludenții probelor anexate de agentul constatator.

24. Mai mult, potrivit prevederilor art.47 lit. b) din Legea nr. 1515 din 16.06.1993 privind protecția mediului înconjurător, stipulează că, *agenții economici, indiferent de forma de proprietate, care folosesc resursele acvatice şi care evacuează ape uzate sunt obligați să asigure preepurarea apelor reziduale la nivelul standardelor stabilite înainte de deversarea lor în rețeaua de canalizare a localităților, pct. 67 lit.j) a Regulamentului-cadru de organizare şi funcționare a serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 355 din 27.09.2019 cu privire la aprobarea Regulamentului-cadru de organizare şi funcționare a serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare, prin care consumatorul este obligat să nu evacueze spre deversare în sistemul public de canalizare substanțe interzise de actele normative şi care pot avaria rețeaua publică de canalizare sau pot afecta funcționarea instalațiilor de epurare a apelor uzate şi să nu admită deversarea apelor uzate cu concentrația poluanților care depășește concentrația maxim admisibilă a poluanților în apele uzate, art. 17 lit. j) din Legea nr. 303/2013 pre-citate, furnizorul a indicat condiția vizată şi anume, obligația consumatorului de a deversa în rețeaua de canalizare a apelor uzate în limita concentrațiilor admisibile de poluanți, drept scop fiind neadmiterea periclitării funcționalității stației de epurare, iar, ca excepție a prevăzut posibilitatea de recepționare a apelor uzate cu concentrații majorate, însă, această condiție nu este obiectul prioritar al contractului de prestare a serviciilor, ci un element pozitiv în relațiile contractuale, care, în anumite condiții neprevăzute, derogate de la normele admisibile să permită continuarea furnizării serviciilor astfel încât să nu fie puse în aplicare prevederile art. 16 alin.(1) lit. d), limitarea sau întreruperea furnizării/prestării serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare.*

25. Colegiul penal relevă că, legiuitorul a consfințit în Legea nr.1515-XII din 16.06.93 privind protecția mediului înconjurător „*protecția mediului înconjurător constituie o prioritate națională, care vizează în mod direct condițiile de viață şi sănătatea populației, realizarea intereselor economice şi social umane, precum şi capacitățile de dezvoltare durabilă a societății pe viitor*". În consecință, organele pentru protecția mediului, au drept prerogativă activitatea de implementare a politicii statului în domeniul protecției mediului şi utilizării raționale a resurselor naturale, exercitarea controlului şi supravegherii de stat, prevenirea şi contracararea încălcărilor în domeniile de competență, pentru a asigura un nivel înalt de supraveghere şi protecție a mediului, a intereselor publice, siguranța ecologică a statului şi altor valori ocrotite de lege. Astfel, obiectivul în cauză poate duce la un impact negativ asupra

mediului, iar efectele negative ale activității umane se pot răsfrânge asupra elementelor şi factorilor naturali, ecosistemelor, sănătății şi securității oamenilor, precum şi asupra bunurilor materiale, etc.

26. Consecvent, protecția mediului reprezintă un ansamblu de reglementări, acțiuni şi mijloace, care au drept scop menținerea și protejarea factorilor de mediu împotriva degradării, prin diferite forme, în urma activității antropogene. Acest ansamblu de acțiuni constituie o prioritate națională, ce vizează condițiile de viață şi sănătatea populației, realizarea intereselor ei economice.

27. Colegiul penal însă consideră că, instanța de fond, în primul rând urma să dea apreciere materialelor dosarului contravențional și să se expună asupra pertinenței și concludenții acestora. Mai ales că, acuzația în materie contravențională este de un grad de intensitate mai scăzut decât în materia penală, ceea ce, pe cale de consecință, scade și din intensitatea rigorilor formale la administrarea probatoriului de către agentul constatator. Nu în ultimul rând, urmează a fi menționat că, instanța de judecată, constatând activitatea defectuoasă a agentului constatator pe parcursul procedurii contravenționale, este în drept să clarifice aspectele neclare cu respectarea dreptului acestora la un proces echitabil.

28. La fel, Colegiul ține să precizeze faptul că instanța de judecată, examinând contestația depusă de SRL „Elevator Park" nu s-a expus asupra termenului de depunere a contestației, luând în considerație faptul că conform art.448 Codul Contravențional, *contestația asupra procesului verbal cu privire la contravenție se depune în termen de 15 zile*, la caz, se atestă că procesul verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la data 07.07.2023, iar contestația asupra procesului nominalizat a fost depusă la data de 24.07.2023.

29. Respectiv, instanța de recurs subliniază că, instanța de judecată, apreciind probatoriul administrat la caz, în conformitate cu art.458 alin.(1) Codul contravențional urma să stabilească caracterul veridic al contravenției imputate, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale. Prin urmare, admiterea contestației și încetarea procesului contravențional pe motive pur formale, reprezintă garanții excesive pentru contravenient. Așadar, instanța de fond, la adoptarea hotărârii s-a limitat doar la expunerea unor temeiuri formale și nefondate, făcând totalmente abstracție de la aspectul faptic.

30. Așadar, rezultă că în hotărâre nu sunt analizate probele pe care instanța își întemeiază soluția, nu s-a făcut o analiză multilaterală și coerentă a tuturor probelor din materialul contravențional prezentat, legătura între ele, nefiind motivată concluzia instanței în ce privește acceptarea unor probe, și respectiv, respingerea altora. În consecință, Colegiul penal a reținut că instanța de fond a examinat cauza în mod superficial și unilateral, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar, adică

prezenței sau lipsei probelor anexate la materialele cauzei pentru confirmarea vinovăției sau nevinovăției SRL „Elevator Park”.

31. În această ordine de idei, reieșind din raționamentele expuse, instanța de recurs consideră că instanța de fond în mod nejustificat și pripit a purces la admiterea contestației depuse și încetarea procesului contravențional în privința SRL „Elevator Park”, or instanța nu a examinat complet și obiectiv cauza contravențională dată, iar la emiterea hotărârii nu a dat deplină importanță prevederilor art.462 alin.(4) Codul contravențional. Prin urmare, rezultă că în hotărâre nu sunt analizate probele pe care instanța își întemeiază soluția, nu s-a făcut o analiză multilaterală și coerentă a tuturor probelor din materialul contravențional prezentat, legătura între ele, nefiind motivată concluzia instanței în ce privește acceptarea unor probe, și respectiv, respingerea altora.

32. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

33. Așadar, instanța de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele, în mod complet și obiectiv, fără a clarifica circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, fiind necesară administrarea de probe suplimentare, astfel că, Colegiul penal admite cererea de recurs, casează hotărârea contestată și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță, de către un alt complet de judecată.

34. În conformitate cu art.473, art.474 Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de către agentul constatator, casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4796/2023 din 12 martie 2024 și remite cauza respectivă la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Cerbu Adrian

judecător Chiroșca Igor